

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010094
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121010094.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného H. O., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2021 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/4/2021 zo dňa 03. mája 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného H. O. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/4/2021 zo dňa 03. 05. 2021 bol obžalovaný H. O. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 22. 11. 2020 v čase okolo 03.10 h v U. U., na ulici W., viedol osobné motorové vozidlo zn. T. K. s ev. č. ZV XXX CT, kde bol po odstavení vozidla pred domom č. 4 kontrolovaný hliadkou OO PZ Banská Bystrica - východ, pri kontrole sa podrobil dychovej skúške, pri ktorej mu bolo elektronickým meračom Alcotest 7410 č. ARFM - 0077 dňa 22. 11. 2020 v čase o 03.15 h namerané 1,08 mg/l alkoholu v dychu, pri opakovanej skúške v čase o 03.44 h mu bolo namerané 1,04 mg/l alkoholu v dychu a pri ďalšej opakovanej skúške vykonanej v čase o 04.08 h mu bolo namerané 0,95 mg/l alkoholu v dychu.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 20 mesiacov, do ktorého bol započítaný čas zadržania vodičského oprávnenia obžalovaného od 22. 11. 2020.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že ku skutku sa priznal už v prípravnom konaní, k veci zaujal úprimný postoj, OČTK napomáhal pri objasňovaní skutku, svoje protiprávne správanie opakovane oľutoval a na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nemá námietky ani voči uloženému ochrannému opatreniu, ani voči trestu zákazu činnosti. Výrok o uložení 4 mesačného nepodmienečného trestu odňatia slobody však vníma ako veľmi prísny a krajný, a preto podal odvolanie, so žiadosťou o zmierlivejšie a citlivejšie posúdenie uloženého trestu. Ďalej uviedol, že nepodmienečný trest odňatia slobody by mal byť chápaný ako ultima ratio, teda by mal byť ukladaný len v prípadoch, keď iné tresty, nespojené s výkonom trestu odňatia slobody, nie sú dostatočné na naplnenie účelu trestu v zmysle

všeobecných zásad trestného práva hmotného. Podľa neho okresný súd nesprávne nevzhladol v jeho prípade aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. a) Trestného zákona, v súvislosti s jeho rozrušením a jeho emočne nezvládnutým rozchodom s partnerkou, a ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, v súvislosti s jeho postojom k prejednávanej veci a vyhláseniu o vine na hlavnom pojednávaní. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/117/2019 zo dňa 23. 10. 2019, kedy v obdobnej veci u páchatela, ktorý mal 22 záznamov v registri trestov, mu nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ale peňažný trest. Tiež poukázal na záznamy o priestupkoch, pričom dva sú z roku 2016 a 2017, a boli predmetom zohľadnenia v inom trestnom konaní ako dôvod pre vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil. Tieto okolnosti by teda nemali byť opakovane hodnotené a priťažované v jeho neprospech aj v rámci tohto trestného konania. Posledný priestupok bol z roku 2020 a týkal sa nedorozumenia s priateľkou, s ktorou sa neskôr rozišiel. Ďalej poukázal na riešenie problematiky zahľadania priestupkového postihnutia a sankcie - pokuty uloženú za spáchaný priestupok a na rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu ČR a Najvyššieho súdu SR, pričom použitím analógie Trestného zákona a zákona o priestupkoch možno aj v jeho uvedených priestupkových veciach dospieť k záveru, že vykonaním sankcie (zaplatením pokuty za spáchaný priestupok), došlo zároveň k zahľadaniu postihnutia za priestupok. Záverom uviedol, že aj naďalej žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, je riadne zamestnaný a zamestnávateľom, ako aj kolektívom, je hodnotený kladne. Alkoholické nápoje ani iné omamné látky nekonzumuje, pravidelne sa podrobuje vyšetreniam v Centre pre liečbu drogových závislostí Banská Bystrica, v minulosti si urovnal svoje vzťahy s rodičmi, našiel si stabilnú prácu a snaží sa postaviť na vlastné nohy. Mal ľubostný vzťah s priateľkou, ktorá sa s ním v danej dobe rozišla, nedokázal sa s tou situáciou zmieriť a preto siahol po alkohole, kedy ho kontaktovali známi s prosbou o pomoc, preto sadol do auta a následne ho zadržala hliadka polície. Na základe všetkých uvedených skutočností preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení treste odňatia slobody a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo aby mu sám uložil iný druh trestu nespojený s nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a Generálnej prokuratúry SR ohľadne zahľadovania priestupkov, pričom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny, týmto trestom nie je naplnená zásada ultima ratio čo sa týka ukladania trestov. Preto požiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý výrok o treste a uložil namiesto neho obžalovanému alternatívny druh trestu. Uložený trest zákazu činnosti obžalovaný nenapadol, je zamestnaný, zarába priemerne 800,- Eur mesačne, a preto prichádza do úvahy aj uloženie peňažného trestu. Vzhľadom na uvedené požiadal, aby krajský súd zohľadnil všetky uvádzané okolnosti prípadu a vyhodnotil ich v prospech obžalovaného, a teda zrušil výrok o treste a uložil mu iný alternatívny druh trestu.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný, pričom doposiaľ ukladané tresty vrátane nepodmienečného trestu odňatia slobody nesplnili svoj účel, preto nevidí dôvod na ukládanie alternatívnych trestov. Uložený trest je podľa neho v súlade so zásadami ukladania trestov, ako aj s účelom trestu, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný v rámci verejného zasadnutia uviedol, že ho veľmi mrzí, čo spôsobil, a to aj svojej rodine, a vie si predstaviť, čo by sa stalo, keby ho vtedy nezastavili. Bol preto rád, že ho hliadka zastavila a z celého konania sa poučil, teda že už nechce ísť do väzenia, a že by sa mal začať správať inak. Snaží sa žiť poriadne, za celú dobu chodí len do práce, pomáha mame, robí všetko pre to, aby viedol riadny život.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejme, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním, preto krajský súd v zmysle zákona, ako aj samotného odvolania, preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje. K námietkam obžalovaného uvedeným v podanom odvolaní vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obžalovaný prejednaný trestný čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za spáchanie zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Pôvodne bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, avšak tento mu musel byť neskôr nariadený ako trest nepodmienečný, a následne bol podmiennečne prepustený. Napriek týmto skutočnostiam obžalovaný opakovane preukázal, že nie je schopný viesť riadny život, a len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody naplní svoj účel, keďže sa počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu, navyše pod vplyvom alkoholu, a to napriek tomu, že v rámci posledného odsúdenia mu bol uložený aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Na výške uloženého trestu by nič nezmenilo ani prípadné prihliadnutie na ďalšie poľahčujúce okolnosti (na ktoré však neboli splnené zákonné podmienky, preto na ne správne okresný súd neprihliadol), pretože v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona by sa znižovala horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom dolná hranica by bola nezmenená. Rovnako tak na výšku a druh uloženého trestu nemá žiadny vplyv skutočnosť, či obžalovaným spáchané priestupky boli, alebo neboli zahladené. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace je pritom uložený v dolnej polovici trestnej sadzby. Takto uložený trest je potom aj podľa krajského súdu postačujúci, spĺňajú atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného, a zároveň postihuje len obžalovaného.

Okresný súd napokon nepochybil ani vo výroku, ktorým rozhodol o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to s poukazom na § 48 ods. 4 Trestného zákona. Obžalovaný bol síce v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu a najmä osobu obžalovaného aj krajský súd dospel k záveru, že účel trestu bude lepšie dosiahnutý jeho výkonom v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obžalovaného H. O. ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.